

A vakság a látás részleges vagy teljes hiánya. Teljes vakság esetén az agy egyáltalán nem észleli a fényt. Részleges vakság esetén gyakran megmarad a fényérzékelés; ekkor a látássérült csak a fényt érzékeli, a világoson és a sötétben kívül más megkülönböztetésre nem képes. Van, aki viszont azt is meg tudja mondani, merre van a fény forrása.

Az írást és az olvasást a Braille-írás teszi lehetővé. Majdnem minden más, a vak emberek számára készült írásrendszer ezen alapul. Léteznek írógépek is ehhez az íráshoz; az elsőt Oskar Picht találta fel 1899-ben. A számítógépek felszerelhetők Braille-kijelzőkkel és Braille-nyomtatókkal is. Azonban, mivel a látássérültség tipikusan öregkori probléma, a Braille-írást a vak embereknek is csak mindössze kb. 10%-a ismeri.

A látássérült emberek ma már a látókhhoz hasonló tudják használni a számítógépeket az ún. képernyőolvasó és képernyőnagyító szoftverek segítségével. Előbbiek felolvassák a leütött billentyűket és a képernyőn látható szövegeket, utóbbiak pedig felnagyítják azt, illetve további speciális funkciókkal segítik a gyengénlátó felhasználókat.

A vakok számára a képeket és a térbeli viszonyokat tapintható formában érzékeltetik. Ehhez például speciális papírt használnak, amit nyomtatás után felmelegítenek, így a sötét részek kiemelkednek, amivel a nyomtatott kép tapinthatóvá válik. Nyomtatás közben ez a papír nem melegedhet fel, ezért nem jó lézernyomtatót használni erre a célra. A tájékozódást tapintható térképekkel teszik lehetővé. A színeket nehéz tapintásos formában érzékeltetni, ezért nem lehet a színes képeket egy az egyben átvinni.